

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

ОРГАН САЮЗА СОВЕЦКІХ ПІСЬМЕННІКАУ БЕЛАРУСІ, КІРАУНІЦТВА ПА СПРАВАХ МАСТАЦТВА ПРЫ СОВЕЦЕ МІНІСТРАУ БССР, МІНІСТЭРСТВА КІНЕМАТАГРАФІІ БССР і КАМІТЭТА ПА СПРАВАХ КУЛЬТУРНА-АСВЕТНЫХ УСТАНОУ ПРЫ СОВЕЦЕ МІНІСТРАУ БССР.

№ 28 (782) | Субота, 8 ліпеня 1950 года | Цана 50 кап.

За шчасце народа, за мір!

У сталіцы нашай рэспублікі, у ДOME Урада ў гэтыя дні прапеў сёмай сесія Вярхоўнага Савета БССР. Абраннікі Беларускага народа заслухалі даклад аб Дзяржаўным бюджэце рэспублікі на 1950 год і справядачу аб выкананні бюджэта за 1949 год.

Лічбы і факты, прыведзеныя ў дакладзе міністра фінансаў і выступленнях дэпутатаў — яркае сведчанне насыпнага росту і развіцця сацыялістычнай народнай гаспадаркі рэспублікі, культуры і добрабыту працоўных.

Робная сярэд роўных, Беларуская Саветская Сацыялістычная Рэспубліка, пры дапамозе братніх народаў Саветскага Саюза і ў першую чаргу — вялікага рускага народа, дасягнула вялікіх поспехаў. Сёння Беларусь — краіна магутнай індустрыі і перадавой сацыялістычнай сельскай гаспадаркі.

Працоўныя горады і вёскі з вялікім патрыятычным уздымам змагаюцца за спакойнае і дэмакратычнае выкананне пасляваеннай сталінскай пяцігодкі. Сельская гаспадарка Саветскай Беларусі забяспечана камбайнамі, трактарамі, складанымі малатарнямі і аўтамабільнамі, усё большая і большая колькасць вёсак азараецца электрычным святлом.

Гэта — вынік бацькоўскіх клопатаў таварыша Сталіна аб беларускім народзе. У адказ на гэтыя клопаты беларускія рабочыя кожны дзень усё шырэй і шырэй разгортваюць сацыялістычнае спаборніцтва, змагаюцца за высокую якасць прадукцыі, а беларускія калгаснікі вырашчваюць багатыя ўраджайныя збожжыя і сацыялістычнае трываласць, змагаюцца за дэмакратычнае выкананне трохгадовага плана развіцця грамадскай жыццёвага, за далейшае развіццё арганізацыяў — гаспадарчых ўмацаванняў калгасаў. Дасягненні лепшых нашых калгаснікаў глыбока пераконваюць працоўнае сялянства заходніх абласцей рэспублікі, і яно ўпэўнена становіцца на шлях калектывізацыі жывёлы і працы.

3 года ў год, з месяца ў месяц расце матэрыяльны дабрабыт і культура працоўных рэспублікі. За пасляваенныя перыяд у нашай краіне тройчы зніжыліся цэны на прамысловыя тавары і прадукты харчавання. Гэта намнога павялічыла рэальную заробковую плату працоўных.

А якімі тэмпамі і з якімі размахам ідзе ў нашай рэспубліцы жыллёвае і коммунальна-бытавое будаўніцтва! Даволі паглядзець на нашу слаўную сталіцу. Увесь Мінск у рыштывах. Літаральна на вачах растуць новыя паверхі цудоўных збудаванняў, характэрных для сацыялістычнага будаўніцтва.

даважны, характэрны шырокія перспектывы і плошчы, зелянеюць новыя скверы і бульвары.

Гордацкім напавульствам сэрца кожнага працоўнага Беларусі, калі ён чытае велічыню і красамоўныя лічбы новага бюджэта. 3 мільярды 730 мільянаў 472 тысячы рублёў, — такі будзе прыбытак рэспублікі ў 1950 годзе. Гэта сапраўды магутная і названая ў гісторыі рэспублікі матэрыяльная сіла, якая адкрывае перад беларускім народам грандыёзныя перспектывы ў справе пабудовы камунізму. І што самае характэрнае: абсалютная большасць сродкаў будзе выкарыстана на сацыяльна-культурныя мерапрыемствы: асвету, ахову здароўя і фізічную культуру, сацыяльнае страхаванне і забеспячэнне, на будаўніцтва школ і клубаў, балетні і бібліятэкаў, на будаўніцтва і добраўпарадкаванне гарадоў і пасёлкаў.

Бюджэт Беларускай Саветскай Сацыялістычнай Рэспублікі, як і бюджэт усяго Саветскага Саюза — гэта бюджэт міру і працы.

Нашы поспехі і нашы перспектывы асабліва велічныя выглядаюць на фоне нарастаючага крызісу ў капіталістычных краінах. У маршалізаваных краінах ды і ў самой Амерыцы сёння пануе беспарадок, жорсткае эксплуатацыя, голад. Працоўныя з надзеяй глядзяць на нашу магутную квітнеючую сацыялістычную дзяржаву, на шчаслівы саветскі народ.

Нашы поспехі выклікаюць жывельны страх у імперыялістаў, і яны шалёнымі тэмпамі рыхтуюць новую вайну супроць Саветскага Саюза, краін народнай дэмакратыі, супроць сваіх народаў. Чорны лагер вайны ўзначальваюць маніялісты і фашысты Злучаных Штатаў Амерыкі. Ад нагроз яны перайшлі да непасрэдных агрэсіўных дзеянняў, пасляўшы ўзброеныя сілы ў Карэю, на Тайван, у Інданезію. Бандыцкі напад амерыканскіх фашыстаў на Карэйскую народна-дэмакратычную рэспубліку выклікаў глыбокае абурэнне ва ўсім свеце. На небяспечных прасторах нашай Радзімы пракраіліся гнеўныя мітынгі пратэсту. Добра выказаў думкі і пачуцці саветскіх людзей слесар-стаханавец зборнага цэха Мінскага завода імя Варашылава тав. Малькевіч:

— Амерыканскія імперыялісты наглы ўмяшаліся ва ўнутраныя справы карэйскага народа. Іх бамбардзіроўшчыкі паварварску бамбаць мірныя гарады і сёлы Карэйскай народна-дэмакратычнай рэспублікі, забіваюць старых, жанчын і дзяцей.

Амерыканскія цемрашлы імкнуцца зламаць волю карэйскага народа, які змагаецца за свабоду і незалежнасць, за свай шчасце. Утаржэнне агрэсараў у Карэю — гэта адкрытая вайна супроць карэйскага народа. Мы патрабуем спынення амерыканскага ўмяшання ў справы ў Карэі і неадкладнага адводу амерыканскіх войскаў. Прач крывавае рукі ад Карэі!

У адказ на бандыцкія дзеянні амерыканскіх падпальшчыкаў вайны ва ўсім свеце яшчэ больш ўзмацніў рух абароны міру. У Саветскім Саюзе ён стаў сапраўды ўсеагульным. З 30-га чэрвеня па 5 ліпеня пад Стагольскай Адовай падпісалася 56.807.705 саветскіх грамадзян. Няхай гэта паслужыць сур'ёзнай перасцярогай крываваму авантурыстам!

Пад Стагольскай Адовай Пастаяннага Камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру падпісваюцца рабочыя і сяляне, вучоныя і дзеячы культуры і мастацтва, жанчыны і старыя, людзі ўсіх нацыянальнасцей, узростаў і прафесій.

Мільёны саветскіх людзей, падпісваючы Адоўку, баруды новыя абавязальствы працаваць яшчэ лепш на карысць сацыялістычнай Радзімы, на карысць справы міру.

Работніца Магілёўскай швейскай фабрыкі імя Куйбышава тав. Дамітравы, падпісваючы Адоўку, сказала:

— Мы не хочам вайны і пракраіаем тых, хто яе развязвае. Нашы дзеці сагрэты ласкай і любоўю вялікага Сталіна. Мы павінны прадукціць вайну, каб забяспечыць нашым дзецям шчасліваю будучыню. Мы павінны яшчэ лепш працаваць, перавыконваць нормы выпрацоўкі, умацоўваць абароназдольнасць нашай Радзімы.

Мы жывем у дні вялікага гістарычнага значэння. Барацьба саветскага народа за мір неадлучна ад барацьбы за камунізм. Саветскі Саюз ушчынены ў сваіх сілах і не баіцца нагроз заакаянскіх гангстэраў. Беларускі народ, да канца адданы справе Леніна—Сталіна, справе міру, з вялікім уздымам і натхненнем будзе сваё жыццё, сваю будучыню. Мільёны падпісаў працоўных Беларусі пад Стагольскай Адовай — гэта голас і воля міралюбівага і гераічнага беларускага народа, які разам з усім саветскім народам, разам з усім прагрэсіўным чалавецтвам гнеўна зааўляе: «Забараціць атамную бомбу! За мір ва ўсім свеце! Прадліць і ганьба заакаянскім агрэсарам!»

VII сесія Вярхоўнага Савета БССР

Бюджэт міру

Ужо шэсць год, як беларускі народ пасля вызвалення сваёй краіны ад азяралых фашысцкіх полчышчаў займаецца мірнай стваральнай працай. Як багата зроблена ім за гэты час! Спустахоная, зялёная, арыўнаўленая і апаляненая вайной зямля зноў закрывала вёсамі і садамі. З руін і папалішчаў устаюць нашы гарады і сёлы, устаюць яшчэ больш прыгожыя, яшчэ больш утульныя і яшчэ больш багатыя, чым яны былі некалі. Адноўлены фабрыкі і заводы. І не толькі адноўлены. Хіба такія гіганты нашай індустрыі, як трактарны, аўтамабільны і іншыя заводы, не гавораць нам аб далейшым магутным росце нашай прамысловасці, нашай індустрыі, такім росце, які сведчыць перад усім светам, што саветскі народ, большынікі і наш любімы правадзір Іосіф Вісарыявіч Сталін, будучы, глядзяць далёка наперад, думваюць не толькі аб сёнешнім, але і аб заўтрашнім дні, даюць аб светлай будучыні саветскага чалавека!

Клопаты нашага ўрада і партыі аб кроўных інтарэсах саветскага народа знаходзяць сваё яркае выяўленне і ў паслядоўнай мірнай палітыцы нашай дзяржавы, палітыцы, якая забяспечвае мір і бяспеку не толькі саветскім народам, але мае на ўвазе захаванне міру ва ўсім свеце, змагаецца за мірнае супрацоўніцтва і ўзаемапавагу ўсіх народаў, за сапраўдную дэмакратыю, за сапраўдны росквіт гаспадаркі і культуры кожнага свабодалюбівага народа.

Гэтыя міралюбівыя палітыка нашага ўрада, нашай дзяржавы знаходзіць сваё канкрэтнае выяўленне ў дзяржаўных бюджэтах.

Як не падобны нашы бюджэты на бюджэты капіталістычных краін і ў першую чаргу такіх краін, як Злучаныя Штаты Амерыкі і Англія! Бюджэт Злучаных Штатаў Амерыкі на 1950—1951 гады прадугледжвае выдаткаванне 76 працэнтаў усіх сродкаў на такія мэты, якія нічога агульнага не маюць з мірнымі патрабамі людзей. Гэтыя сродкі ідуць на настрэжваю гонку ўзбраенняў, на права-

дзёнае палітыкі міжнародных авантур, правакацый, шантажу, агрэсіі супроць міралюбівага народаў. Такі-ж характар мае і англійскі бюджэт, у якім ваенныя выдаткі ў гэтым годзе амаль што ў два разы перавышаюць падобныя выдаткі мінулага года.

Гэтыя бюджэты выкрываюць перад намі сапраўдны твар буржуазных урадаў гэтых краін, сапраўдныя мэты іх палітыкі, палітыкі сусветных захрыбніцтваў, палітыкі гангстэраў, насільнікаў, цемрашалаў і чалавеканенавісцінаў.

Ужо каторы год, як англа-амерыканскія падпальшчыкі вайны, гэтыя новаўвядзеныя прэтэндэнты на сусветнае панаванне, вядуць злачынную, вар'ядкую, бессаромную гульні з агнём. Яны размахваюць перад усім народам атамнай бомбай, яны перашкаджаюць народам займацца мірнай стваральнай працай, яны гатовы кінуць у нека новую вайну мільёны людзей, бо толькі ў вайне, у ліхаманкавай гошцы ўзбраенняў, у агрэсіях, у правакацыях і шантажах бачаць яны свой дабрабыт, неабмежаваныя магчымасці спаталіць сваю ненажэрную прагу да золата, да крыві, да ўлады.

Але асуджаны на правал усе намаганні сусветных правакатараў і авантурыстаў.

Супроць падпальшчыкаў вайны выступілі адзіным фронтам мільёны простых людзей ва ўсіх краінах свету. Больш 800 мільянаў людзей аб'ядналіся ў магутным, міжнародным руху за мір. Больш сотні мільянаў людзей падпісаліся пад Стагольскай Адовай Пастаяннага Камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру. Вярхоўны Савет БССР, выказваючы адзінадушную волю саветскіх народаў, падтрымаў сваёй пастановай прапановы Пастаяннага Камітэта міру, выказаў сваю салідарнасць са Стагольскай Адовай. Саветскія народы адобрылі гэтую пастанову, саветскія людзі ставіць свае подпісы пад Адовай.

Саветскія людзі галасуюць за мір. Галасуюць таму, што яны добра ведаюць, што мір — гэта жыццё, шчасце і радасць

свабоднай творчай працы, што мір — гэта светлая будучыня дзяцей, што мір — гэта аснова шчасця і дабрабыту ўсіх народаў. Саветскія людзі галасуюць за мір не таму, што яны баіцца падпальшчыкаў вайны. Саветскія людзі галасуюць за мір, як легендарныя пераможцы, як людзі Сталінграда, Адэсы, Масквы, Севастопалю, Ленінграда, як людзі непераможных партызанскіх асясоў і стэпаў Беларусі, Украіны, Смаленшчыны, Брашчыны, Куршчыны і Арлоўшчыны.

Нашы подпісы ўвельваюць новыя сілы ў магутную і шматлікую армію прыхільнікаў міру. Перад гэтай незлічонай шматлікай арміяй абаронцаў міру, перад гэтым гнеўным словам і актыўным дзеяннем мільянаў простых людзей ўсяго свету пацярпілі і дерціль крах гнусная палітыка сучасных чалавеканенавісцінаў і цемрашалаў.

І я выкажу шчырую ўпэўненасць у тым, што сучасны амерыканскі капіталіст Боб Сімпсан, якога пасля маніялісты Уол-стрыга заграбаў яго рукамі жар для сабе на чужой зямлі і які сягоння яшчэ пахваліцца, што ён аславіў 15 карэйскіх парасят, — хутка гэты Боб, паўтарыўшы горкі вопыт гітлераўскага фрыца выпуску 1941 года і атрымаўшы добрую порцыю сапраўднага сніпцовага бобу, альбо адрачыцца ад сваіх неадэлькіх парасятых інтарэсаў, альбо будзе вішчэць, як недарэзаная свіння, дзе-небудзь пад карэйскім плагам, як вішчэдзі яго гітлераўскія напарнікі ў Сталінградскіх, Вабруйскіх, Мінскіх, Карусін-Шаўчэнкаўскіх і іншых і іншых катах.

Наш бюджэт — гэта яркае сведчанне нашага шчырага імкнення да міру, да дружбы і супрацоўніцтва з усімі свабодалюбымі народамі. Наш бюджэт — гэта яркае ўвасабленне той міралюбівай палітыкі, якую паслядоўна праводзіць Саветскі ўрад на чале з Іосіфам Вісарыявічам Сталіным, сапраўдным другам прагрэсіўнага чалавецтва, непалахнімым змагаючым за шчасце працоўнага чалавека.

Міхась ЛЫНЬКОУ, дэпутат Вярхоўнага Савета БССР.

Інфармацыйнае паведамленне

Гэтымі днямі адбыўся Пленум ЦК КП(б) Беларусі.

Пленум заслухаў паведамленне сакратара ЦК ВКП(б) тав. Панамарэнікі П. К. аб рашэнні ЦК ВКП(б) «Аб недахопах у кіраўніцтве ЦК КП(б) Беларусі сельскай гаспадаркай».

У спрэчках па абмяркоўваемаму пытанню выступілі тт. Гусараў Н. І., Чарнышоў В. Е., Кляшчэў А. Е., Аўхімовіч Н. Е., Стэльмах А. К., Ганенка І. П., Касцюк С. С., Карасёў І. Н., Маркаў А. С., Лабанок В. Е., Чорны І. Л., Мазур С. А., Прытыцкі С. О., Карпаў А. А., Клімаў І. Ф., Мачульскі Р. Н., Бажонак К. П., Скорскі С. І., Абрасімў П. А., Кісановіч І. С., Калінін П. З., Бандарэнка П. В.,

Красікаў Н. П., Здаравені О. А., Арлоўскі К. П., Цанава Л. Ф., Закурдаў В. І., Слячэў Ф. П., Тамашэвіч В. А., Казлоў В. І., Шаўроў А. С., Кіслаў К. В. і Зямлян М. В.

Пленум прыняў адпаведнае рашэнне і іменіў практычныя меры па ліквідацыі недахопаў у кіраўніцтве сельскай гаспадаркай рэспублікі.

Пленум таксама разгледзеў арганізацыйныя пытанні.

Пленум вызваліў т. Гусарава Н. І. ад абавязкаў першага сакратара і члена бюро ЦК КП(б) Беларусі.

Пленум абраў першым сакратаром і членам бюро ЦК КП(б) Беларусі тав. Патолічава Н. С.

Нікалай Сямёнавіч Патолічаў — першы сакратар ЦК КП(б) Беларусі

Нікалай Сямёнавіч Патолічаў нарадзіўся ў 1908 годзе ў сяле Золіна Гарахавенскага раёна, Вадзімірской вобласці. Яго бацька, С. М. Патолічаў, селянін у мінулым, у гады грамадзянскай вайны быў адным з вядзеных камандзіраў легендарнай Першай Коннай арміі і загінуў у 1920 годзе пры абароне Радзімы ад інтэрвентаў.

У 1925 годзе тав. Патолічаў паступіў працаваць на завод паблізу горада Горкага, вучыўся ў школе фабрычна-заводскага вучнёўства. Атрымаўшы ў школе кваліфікацыю рабочага-хіміка, ён застаўся працаваць на гэтым заводзе, быў абран сакратаром заводскай камсамольскай арганізацыі. У 1928 годзе заводская партыйная арганізацыя прыняла яго ў члены ВКП(б).

3 мая 1928 года па сакравіку 1931 года тав. Патолічаў знаходзіўся на кіруючай камсамольскай рабоце, затым працаваў загадчыкам школы фабрычна-заводскага вучнёўства. Восенню 1931 года ён паступіў у Маскоўскі хіміка-тэхналагічны інстытут, а праз год перайшоў у Ваенна-хімічную акадэмію Саветскай Арміі імя К. Я. Варашылава. У 1936 годзе тав. Патолічаў паспяхова закончыў Ваенную акадэмію, атрымаў званне ваеннага інжынера і быў накіраван у Маскоўскую пролетарскую дывізію.

У 1938 годзе тав. Патолічаў быў адклікан з Саветскай Арміі ў распараджэнне Цэнтральнага Камітэта ВКП(б), працаваў

інструктарам ЦК ВКП(б), затым парторган ЦК ВКП(б) на Яраслаўскім гумавасабаставым камбінаце.

ЦК ВКП(б) абран у члены Аргбюро ЦК ВКП(б).

У снежні 1941 года Цэнтральны Камітэт ВКП(б) накіраваў тав. Патолічава на Урал, дзе ў гады Вялікай Айчыннай вайны ён працаваў першым сакратаром Чалябінскага абласнога і гарадскога камітэтаў ВКП(б).

3 мая 1946 года па сакравіку 1947 года тав. Патолічава працаваў сакратаром Цэнтральнага Камітэта ВКП(б).

Совет Міністраў Саюза ССР зацвердзіў тав. Патолічава членам Праўдлага членам і намеснікам старшыні Савета па справах калгасаў пры ўрадзе СССР.

У сакавіку 1947 года ЦК ВКП(б) накіраваў тав. Патолічава на Украіну. Тав. Патолічаў быў абран сакратаром ЦК КП(б) Украіны па сельскай гаспадарцы і нарыхтоўках.

Са жніўня 1947 года тав. Патолічаў працаваў першым сакратаром Радоўскага абласнога і гарадскога камітэтаў ВКП(б).

За заслугі перад Радзімай Указамі Праўдыма Вярхоўнага Савета СССР тав. Патолічаў

У студзені 1939 года тав. Патолічаў абраўся першым сакратаром Яраслаўскага абласнога і гарадскога камітэтаў ВКП(б). На XVIII з'ездзе ВКП(б) тав. Патолічаў абран кандыдатам у члены Цэнтральнага Камітэта ВКП(б), а ў 1941 годзе на XVIII канферэнцыі ВКП(б) — членам Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) і ў сакавіку 1946 года Пленумам

узнагароджан чатырма ордэнамі Леніна, ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга і пяццю ордэнамі Саветскага Саюза.

Тав. Патолічаў — дэпутат Вярхоўнага Савета Саюза ССР і Вярхоўных Саветаў РСФСР, Украінскай ССР і Беларускай ССР. Пленум Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) Беларусі абраў тав. Н. С. Патолічава першым сакратаром і членам бюро ЦК КП(б) Беларусі.

Выбіць зброю з рук падпальшчыкаў вайны

Сёння на вузлах усіх саветскіх людзей гучаць словы пратэсту супроць узброенай агрэсіі амерыканскіх імперыялістаў у Карэі. Шматлікія сходы і мітынгі праходзяць ва ўсіх гарадах і сёлах неадлучнай саветскай краіны, на ўсіх прадрпрыемствах, установах і калгасах. Людзі ўсіх узростаў і прафесій гнеўна патрабуюць: «Рукі прач ад Карэі!», «Свабоду і незалежнасць карэйскаму народу!».

Разам з усім саветскім народам галас пратэсту супроць амерыканскіх агрэсараў уздымае і гераічны беларускі народ.

Амерыканскія драпежнікі прыступілі да адкрытай агрэсіі супроць карэйскага народа, — заявіў народны паэт БССР Януб Колас. — Прагрэсіўнае чалавецтва павінна выбіць зброю з рук падпальшчыкаў новай вайны. Усе саветскія людзі, як адзіны, падпішучы Стагольскую Адоўку Пастаяннага Камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру.

Народы свету не дапусцяць развязвання новай вайны, — гаворыць вядомы канструктар Г. М. Кока. — СССР быў і застаецца магутным абаронцам міру ва ўсім свеце. Кожны саветскі чалавек гораць падтрымаць Стагольскую Адоўку. З падобнымі заявамі выступаюць тысячы і тысячы бядых франтавікоў і партызан, а сёнешніх будаўнікоў, рабочых, калгаснікаў, служачых, пісьменнікаў, работнікаў мастацтва, людзей розных узростаў і прафесій. Усе выступаюць на мітынгх і сходах адзінадушна патрабуюць вываду амерыканскіх войскаў з Карэі, спынення бамбардзіровак мірных гарадоў і сёл Карэйскай Народна-дэмакратычнай рэспублікі.

У адказ на ганебныя прошукі крывавага падпальшчыкаў вайны працоўныя Саветскай Беларусі ўсё шырэй разгортваюць кампанію па збору подпісаў пад Стагольскай Адовай. Сотні тысяч працоўных Мінска, Віцебска, Гомеля, Магілёва, Гродна, Брэста, Вабруйска і другіх гарадоў і раёнаў рэспублікі наставілі ўжо свае подпісы пад петыцыяй міру, пад петыцыяй аб забароне атамнай зброі.

Адначасова на ўсіх мітынгх і сходах прымаюцца рэзалюцыі, у якіх асуджаецца агрэсіўны дзеянні амерыканскіх імперыялістаў у Карэі, у якіх патрабуецца неадкладна вывесці амерыканскія ўзброеныя сілы з тэрыторыі Карэі.

Спыніць агрэсію і даць свабоду карэйскаму народу! — патрабуюць разам з працоўнымі Саветскага Саюза працоўныя ўсяго свету.

РУКІ ПРЭЧАД КАРЭІ!

Суровы голас пратэсту

Не паспелі змоўнуць гарматы на франтах другой сусветнай вайны, а саветская краіна ўжо тады прыступіла да мірнага сацыялістычнага будаўніцтва. Наш народ заўсёды выступаў і выступае паслядоўным барацьбітом за мір. У яго няма іншых інтарэсаў, апрача мірнай стваральнай працы на карысць свабодалюбівага чалавецтва. Таму і выклікала ў сэрцах саветскіх людзей такі шырокі волгук і адзінадушную падтрымку Стагольскай Адовай аб забароне атамнай зброі, якая служыць разойнічкім мэтам падпальшчыкаў новай вайны. Разам з прэстамі людзьмі ўсяго свету наш народ адзінадушна паўтарае словы ў падтрымку Адовай Пастаяннага Камітэта Сусветнага кангрэса прыхільнікаў міру.

Мы патрабуем безумоўнай забароны атамнай зброі, як зброі агрэсіі і масавага вынішчэння людзей!

Мы заклікаем усіх людзей добрай волі ўсяго свету падпісаць гэтую Адоўку!

Зымш ста мільянаў подпісаў людзей розных нацыянальнасцей, рэлігійных пераконанняў, палітычных поглядаў! Усе перадавое і прагрэсіўнае чалавецтва галасуе за мір і бяспеку. І толькі гучна імперыялістычных агрэсараў — вырадак чалавецтва імкнэнца заціпаць свет у моры крыві. Ужо сёння ў Карэі яны прыступілі да ажыццяўлення сваіх захопніцкіх мэт. Амерыканскія бомбы руйнуюць мірныя карэйскія гарады і вёскі, знішчаюць жанчын, дзяцей і старых. У адказ на імперыялістычную агрэсію ў Ка-

рэй протэсты людзей ўсяго свету ўздымаюць суровы голас пратэсту.

Рукі прэча ад Карэі! За межніны агрэсараў павінны быць сурова пакараны! Ва ўсіх краінах свету праходзяць мітынгі пратэсту супроць заакаянскіх ўмяшання ва ўнутраныя справы Карэі і другіх краін.

Магутны саветскі народ, кіруючы большымі партыямі на чале з вялікім сцяганосцам міру Іосіфам Вісарыявічам Сталіным, патрабуе спыніць амерыканскую агрэсію супроць свабодалюбівага карэйскага народа!

Не запалохаць свабодалюбівае чалавецтва атамнымі бомбамі і ракетнай авіяцыяй. Сілы міру мацней падпальшчыкаў вайны. Яны перамогуць у барацьбе за мір!

Мы, саветскія пісьменнікі, абавязваемся быць у першых рэдах барацьбы за мір і сваімі творчымі справамі даваць прыклад вернага служэння Радзіме, народу і роднаму Сталіну.

Ад імя нашага мужа і працавітага народа, ад імя ўсёе Беларусі, дзе і зараз «варты партызанскага славаў шумяць», скажам словамі паэта:

Той, хто друбы шукае,
У нас знойдзе яе.
Той, хто песні шукае,
У нас знойдзе яе.
Той, хто праўды шукае,
У нас знойдзе яе.
А хто вецер пасее,
Той буру пагне!

Слава вялікаму сцяганосцу міру — нашаму мудраму настаўніку і правадзіру І. В. Сталіну!

Пачатак перабудовы

(На сходзе Саюза савецкіх кампазітараў БССР)

Работа беларускай кампазітарскай арганізацыі, як вядома, атрымала рэзкую ацэнку на чацвертым пленуме Саюза савецкіх кампазітараў СССР.

У пастанове Пленума было ўказана на неабходнасць дапамагчы Саюзу беларускіх кампазітараў у яго творчай і арганізацыйнай перабудове. З гэтай мэтай і прыехаў у Мінск адзаны сакратар ССК СССР М. Чулакі.

На сходзе беларускіх кампазітараў, які адбыўся надыма ў Мінску, М. Чулакі выступіў з дакладам аб тых мерапрыемствах, якія вызначыла Праўленне Саюза савецкіх кампазітараў СССР для хутчай перабудовы працы беларускіх кампазітараў.

— Перад кампазітарамі Беларусі, — сказаў дакладчык, — стаіць дыягр адна і самая галоўная задача: дамагчыся творчага росквіту. У Беларусі ёсць многа таленавітых кампазітараў, здольных напісаць высокамастацкія творы музыкі, але паспеху ім працы перашкаджае адсутнасць высокага майстэрства, групушчына і некратычныя адносіны да сваёй творчасці. Трэба раз і назавоўдзі пакочыць з гэтымі з'явамі і мабілізаваць усе здольныя і таленавітыя сілы Саюза кампазітараў на творчасць, на павышэнне майстэрства.

Праўленне перадычна будзе выклікаць у Маскву асобных кампазітараў і музыкантаў з творчымі справаздачамі. У Маскве да іх будуць прымаюцца віднейшыя кампазітары для кансультацый па дапрацоўцы тых твораў, якія кампазітар прыязе на сваю справаздачу і, пасля адпаведнай дапрацоўкі з кансультантам, творы будуць пастаўлены на шырокае абмеркаванне ў Саюзе савецкіх кампазітараў СССР.

Такі непасрэдны творчы кантакт з кампазітарамі Масквы будзе спрыяць хутчэйшаму росту прафесіянальнага майстэрства беларускіх кампазітараў.

Адначасова з Масквы ў Мінск будуць прыязджаць буйнейшыя дзеячы савецкай музыкі, якія правядуць цыкл лекцый, дакладаў і гутарак аб марсіска-ленінскай эстэтыцы, аб сучаснай савецкай тэматыцы ў музыцы, опернай драматургіі, праблемах наватарства, паліфаніі, гармоніі, аб народнасці савецкай музыкі.

Беларускія кампазітары з свайго боку павінны шырока разгарнуць творчы дыскусіі па напісаных творах. Матэрыял для дыскусій ёсць. Доклады назваў такіх твораў, як 3-я сімфонія Я. Цікоцкага, сімфонія П. Падкавырава, араторыя Д. Лукаса, опера «Машка» Р. Пуцка і інш., па якіх можна разгарнуць плённую творчую дыскусію. Дыскусіі павінны выявіць найбольш моцныя элементы гэтых твораў і глыбока прааналізаваць усё тое, што перашкаджае аўтарам узняцца да высокага ўзроўня музычнага майстэрства.

Праўленне ССК Беларусі павінна паставіць перад кампазітарамі пэўныя ідэяльна-творчыя заданні. Важнейшымі з гэтых заданняў павінна быць стварэнне сучас-

най савецкай оперы на тэмы сацыялістычнага будаўніцтва, напісанне праграмна-сімфанічнай музыкі.

Да верасня месяца г. г. Праўленне Саюза павінна мець поўнае і яснае ўяўленне аб творчых планах кампазітараў, каб свечасова дапамагчы ім у рэалізацыі гэтых планаў.

Вельмі важнае значэнне будзе мець сувязь з кампазітарскімі арганізацыямі братніх рэспублік, якая да гэтага часу вельмі слаба практыкавалася беларускімі кампазітарамі. А такая сувязь узбагаціць беларускую кампазітарскую арганізацыю творчым вопытам. Праўленне ССК СССР, віднейшыя савецкія кампазітары і музыкантаў, сказаў у канцы даклада М. Чулакі, аказуць і будуць аказваць беларускім кампазітарам шырокую і дзейную дапамогу. Трэба толькі, каб Саюз кампазітараў БССР здолеў эфектыўна выкарыстаць гэтую дапамогу і на яе паставе разгарнуць плённую творчую дзейнасць кампазітараў і музыкантаў.

Успрачых, якія разгарнуліся пасля даклада М. Чулакі, кампазітары выказалі глыбокую ўдзячнасць Праўленню Саюза савецкіх кампазітараў СССР за тую ўвагу, якая аказваецца беларускай кампазітарскай арганізацыі.

— Пасля чацвертага пленума ССК СССР, — сказаў кампазітар М. Аладаў, — у нас вызначыўся ўжо некаторы зрух у перабудове, і мы будзем усмерна пашыраць яго.

Тым не менш і на гэтым сходзе даў сябе адчуць рэзкія групушчыны, акая ў апошні час была падвергнута рэзкай і справядлівай крытыцы. М. Шнейдэрман, С. Нісневіч, М. Шыфрын замест таго, каб дапамагчы сходу абмеркаваць шырокі план творчай і арганізацыйнай дапамогі Праўлення ССК СССР Саюзу кампазітараў Беларусі, спрабавалі павярнуць сродкі крытыкі, якой яны справядліва былі падвергнуты ў дзень і на сходзе.

М. Шыфрын спрабаваў давесці, што крытыка, якая была напірана супроць яго, мела сваёй мэтай цяпанне і праследванне яго.

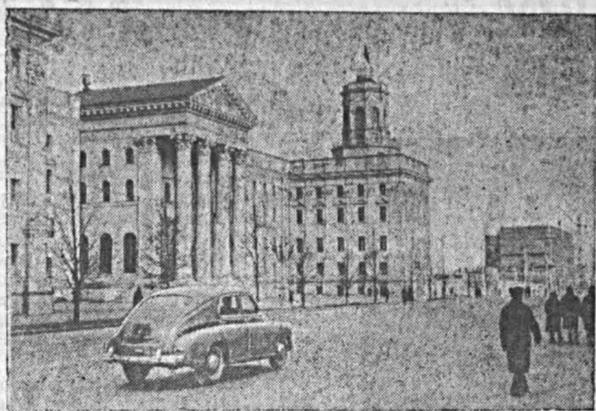
Яшчэ больш ганебную і рэзкую пазіцыю да крытыкі заняў М. Шнейдэрман, аб'явіўшы ўсе крытычныя выступленні ў дзень і на сходзе супроць яго «хуліганскімі».

Гэта нахабная вылазка была рэзка асуджана сходам.

Дэзарытарыруючы выступленні М. Шнейдэрмана, М. Шыфрына і С. Нісневіча яшчэ раз даказалі наяўнасць поўнай групушчыны ў Саюзе кампазітараў, з якой трэба скончыць як мага хутчэй, каб стварыць здаровую атмасферу творчай перабудовы.

Адказным сакратаром ССК БССР абраны кампазітар Р. Пуцк.

У сходзе прынялі ўдзел нам. заг. аддзела агітцыі і прапаганды ЦК КП(б) Беларусі Гутарэў і начальнік Кіраўніцтва па справах мастацтва пры Савецкім Міністраў БССР тав. Лютаровіч.

Мінск. Савецкая вуліца.

Фотахроніка ТАСС.

Тэатр імя Я. Купалы ў Харкаве

29 чэрвеня ў г. Харкаве пачалася гастроль Беларускага драматычнага тэатра імя Янкі Купалы.

Урачыста і радасна сустракалі харкаўчане сваіх дарогіх гасцей. На выхадзе тэатр сустракалі прадстаўнікі савецкіх і партыйных арганізацый, стэханаўцы і артысты, пісьменнікі і кампазітары Харкава. Гэтая хваляючая сустрэча ператварылася ў мітынг дружбы паміж работнікамі мастацтва братняй Украіны і Савецкай Беларусі.

Ад імя работнікаў мастацтва з прывітаньняй прамовай выступіў начальнік абласнога аддзела мастацтва тав. Буквін, які сказаў, што харкаўчане памятаюць спектаклі тэатра імя Янкі Купалы, якія яны бачылі яшчэ ў 1937 годзе. Пяпершыня гастроль тэатра, гаворыць далей тав. Буквін, будзе спрыяць далейшаму ўмацаванню творчай дружбы паміж работнікамі мастацтва Харкава і Мінска. Мы рады знаёміцца з дасягненнямі тэатральнага мастацтва Беларускага народа і знаёміць вас з творчымі дасягненнямі нашых тэатраў. Прыемна бачыць у рэпертуары Беларускага тэатра п'есу «Калінавы гай» нашага любімага пісьменніка Аляксандра Карнейчука. У сваю чаргу мы хочам знаёміцца і ажаніцца на сцэне

харкаўскіх тэатраў новымі п'есамі беларускіх драматургаў.

З прамовай у адказ на прывітанні выступіў дырэктар тэатра тав. Стэльмах, які падзякаваў прысутных за гасцінны прыём, а таксама расказаў аб рабоце тэатра ў часе гастролі. Гастроль тэатра імя Янкі Купалы ў Харкаве з'яўляецца творчай справаздачай перад працоўнымі Украіны старэйшага Беларускага тэатральнага калектыва напярэдадні свайго 30-гадовага юбілея.

З вальміх поспехам прайшлі ў Харкаве першыя спектаклі «Канстанцін Заслонаў» і «Паўліна». Білеты на пастаўку кўпалаўцаў раскуплены на цэлы тыдзень.

Апрача работы ў паміжкіні тэатра імя Шаўчэнка калектыву тэатра выязджаў са сваімі пастаўкамі ў клуб завода імя Сталіна, калгасны Дом культуры Богдана-Хмельніцкага раёна. Вядучыя акторы тэатра — Ждановіч, Рахленка, Кудраўцаў і інш. павылі ў гаспадарчых і ІТР заводаў «Чырвоны Гасцінчык», ХТЗ, дзе выступалі з творчымі справаздачамі ў пэах.

5 ліпеня ў Дземе пісьменніка адбылася сустрэча калектыва тэатра імя Янкі Купалы з пісьменнікамі Харкава і работнікамі абласных газет «Сацыялістычная харкаўшчына» і «Чырвоны сцяг». (Наш мар.)

Па слядах нашых выступленняў

„Чаму несвоечасова выходзяць часопісы і кнігі“

У адказ на артыкул «Чаму несвоечасова выходзяць часопісы і кнігі», які быў надрукаваны ў нумары 22 нашай газеты, начальнік Белналіграфвыдату тав. Мінчуноў паведамляе:

— Калегія кіраўніцтва Белналіграфвыдату абмеркавала гэты артыкул і прызнала крытыку Белналіграфвыдату і яго наліграфічных прадпрыемстваў зусім справядлівай. Намечаны мерапрыемствы па выпраўленню недахопаў, якія адзначаны ў артыкуле.

Калегія абавязала дырэктара Дзяржаўнага выдвецтва БССР тав. Матузана, дырэктара друкарні тав. Воржбаловіча, начальніка вытворчага аддзела кіраўніцтва тав. Кароткіна склаціць зваротны графік выхадз у друку кніг, часопісаў і ішай прадукцыі.

Дырэктар Белналіграфвыдату тав. Мінчуноў.

віч абавязаны на працягу чэрвеня прыняць і разаслаць па гандлёвай сетцы ўсю выданую Беларуска-выдавечтвам літаратуру.

Калегія абавязала т. т. Матузана, Воржбаловіча, Мінкевіча і Кароткіна ўзяць пад свой асабісты кантроль свечасова выхад у свет кніг, часопісаў, газет і ішай друкаванай прадукцыі ў сваёчасовае накіраванне на ў гандлёвую сетку для рэалізацыі. Аб кожным выпадку несвечасовага выхадз у свет друкаванай прадукцыі даводзіць да ведама кіраўніцтва, а вінаватых прыцягваць да адказнасці.

Калегія таксама абавязала кіраўнікоў выдвецтва, друкарні і Белналіграфвыдату абмеркаваць артыкул у сваіх калектывах і прыняць дзе ўсе неабходныя меры для свечасовага друкавання і распаўсюджвання кніг і часопісаў.

„Эстрада ці камярцыйная кантора?“

Пад такім загаловам у газете «Літаратура і мастацтва» быў надрукаваны артыкул А. Вераса аб рабоце Беларуска-эстрады.

Начальнік Кіраўніцтва па справах мастацтва пры Савецкім Міністраў БССР тав. Лютаровіч прыслаў у рэдакцыю адказ, у якім паведамляе, што факты, прыведзеныя ў артыкуле, адпавядаюць сапраўднасці.

„Штат ёсць, а работы няма“

На допіс, змешчаны ў газете ад 25 сакавіка 1950 года № 13 пад заглавам «Штат ёсць, а работы няма», Камітэт па справах культуры-асветных устаноў пры Савецкім Міністраў БССР паведамляе, што факты, указаныя ў допісе, поўнасьцю падвердзіліся.

Маладзечанскім абласным аддзелам культуры-асветных устаноў дырэктар Радзюковіча Дом культуры тав. Мане ад работы вызвалены. Пытанне аб рабоце Дома культуры абмеркавана на севеце пры абласным аддзеле культуры-асветных устаноў і прыняты меры па наладжанню работы ў Дземе культуры.

Тав. Лютаровіч піша, што ў рабоце Беларуска-эстрады маецца рад істотных недахопаў. Пытанне аб рабоце Беларуска-эстрады было заслухана на паседжанні калегіі Кіраўніцтва па справах мастацтва і прынята адпаведнае рашэнне. Кіраўніцтва пяпер праводзіць праверку ўсіх брыгад і асобных выканаўцаў эстрады, чыстка рэпертуара ад выпоўненых твораў.

У чэрвені споўнілася 50 год з дня нараджэння выдатнага беларускага празаіста і драматурга Кузьмы Чорнага. Часопіс на-

І. САСНІН,
нач. аддзела клубных устаноў Камітэта па справах культуры-асветных устаноў пры Савецкім Міністраў БССР.

Рэліквіі баявой славы

Нямаю выдатных старонак запісалі ў летапіс Вялікай Айчыннай вайны сыны і дочки Беларускага народа. Разам з усімі савецкімі народам яны гераічна змагаліся з нямецка-фашысцкімі захопнікамі на франтах вайны і ў тыле ворага.

Аб іх слаўных подвігах ясрава сведчаць шматлікія баявыя рэліквіі музея Вялікай Айчыннай вайны.

Кожны дзень тут бываюць наведвальнікі. Работчы, калгаснікі, інтэлігенцыя, воіны Савецкай Арміі знаёмяцца з багатымі рэліквіямі баявой славы воінаў-беларусаў і партызан. З часу адкрыцця музея яго наведала каля 625 тысяч чалавек.

За апошні час музей узбагаціўся новымі экспанатамі. Тут ёсць зброя аб-

ронцаў Брэсцкай крэпасці, кашуля, дакументы і комсамольскі білет воіна-героя лейтэнанта Наганова, які загінуў пры абароне пятагады славы.

На адным са стаўдз змешчаны ліст аб наданні звання Героя Савецкага Саюза Нікалаю Гастэлю.

У бліжэйшы час у музеі будуць экспанаваны ўзоры зброі і тэхнікі нямецка-фашысцкіх захопнікаў, кінутых імі ў «Мінскіх катла».

У сувязі з 6-й гадавінай з дня вызвалення Мінска і рэспублікі ад фашысцкіх захопнікаў цікава будзе дакументаў баявой славы нашага народа яшчэ больш наведзіцца. Сюды прыходзяць воіны і партызаны, каб узаніць у памяці баявыя справы савецкіх людзей у дні Айчыннай вайны.

Творчая сустрэча артыстаў з пісьменнікамі

Пасля заканчэння гастролі тэатра імя Янкі Купалы ў Мінску была наладжана творчая сустрэча калектыва тэатра з пісьменнікамі.

З уступным словам выступіў Н. Крапіва, які павішаву калектыву тэатра з паспяховым заканчэннем гастролі. Затым дырэктар тэатра І. Дорскі павішаву прысутных з творчымі планами тэатральнага калектыва.

Прынамачы правільнай крытыку некаторых недахопаў у рабоце тэатра, І. Дорскі адзначыў, што савецкая п'еса заняла вядучы месца ў рэпертуары тэатра. Задача калектыва — замацаваць гэты поспех, яснына пашыраць кола аўтараў і тэматыку, трымаць пэсуну сувязь з беларускімі драматургамі, кляпатыла выхоўваць артыстычную моладзь, аддаваць больш увагу культуры мовы. Першыя крокі ў выкананні гэтых задач ужо зроблены. Тэатр узбагаціўся маладымі творчымі сіламі, наладжваецца сувязь як з драматургічнай секцыяй пісьменніцкай арганізацыі, так і з асобнымі драматургамі і пісьменнікамі. Калектыву смела бярацца за пастаўку п'ес на сучасную тэму і не шкадуе сіл і сродкаў на дапрацоўку іх, калі гэта часам патрабуецца.

З падрабязным разглядам некаторых спектакляў, названых у Мінску, выступіў старшыня драмсекцыі В. Вітка. Калектыву тэатра ў параўнанні з мялулымі гастрольмі значна вырас, гаворыць ён. Гледача парадвалі і дасягненні старых майстроў сцены, і тэатральнага моладзь, і таленавітая рэжысура. Адчуваецца блізка сувязь тэатра з жыццём, з народам і ўменне працаваць з глядачом. Адзуючы шмат увагі артыстнальнай п'есе, тэатр тым самым прадманстраваў значныя поспехі Беларускай драматургіі. В. Вітка таксама спыніўся на аналізе лепшых спектакляў — камедыі «Алазанская даміна» (па п'есе Б. Губарэвіча і І. Дорскага) і «Калі зацітаюць салы» (па п'есе В. Палескага), а таксама зрабіў рад каштоўных заўваг у адносінах мовы. Да гэтага часу тэатр мала аддаваў увагу павышэнню культуры мовы, вывучэнню і ўзабагацэнню яе.

П. Панчанка, гаворачы аб добрых традыцыях тэатральнага калектыва, выказаў думку, што гэтыя традыцыі неабходна замацаваць у далейшай рабоце, каб тэатр

меў свой стыль, сваё вызначанае творчае аблічча.

П. Глебна спыніўся як на пытанні рэпертуара, так і на пытанні культуры мовы. Паспеху тэатра спрыяе тое, што ў выбары п'ес ён кіруецца правільным палітычным пачуццём і добрым мастацкім густам. У рэпертуары яго шырока прадстаўлена сучасная тэма, але не забыта і класіка. Гэта спрыяе выхаванню маладых актараў, якія паказалі надрыхны поспехі. Аднак, мова патрабуе многа лепшага. Актары мала праг'яўляюць прэтаній да перакладчыкаў і да аўтараў п'ес у сенсе моўнага матэрыялу, а таксама самі слаба авалоўваюць культуру мовы. Гэтая хіба швэдыць паспяховы развіццё здольнага тэатральнага калектыва.

М. Мліновіч звярнуў увагу на неабходнасць ставіць п'есы-адаптацыі, а таксама спыніўся на дэталёвым разгляде асобных спектакляў.

Я. Рамановіч выказаў каштоўныя думкі аб мастацкім афармленні спектакляў, аб арганізацыі творчага працэса ў тэатры. Неабходна, гаворыць ён, не толькі дамагацца добрых перакладаў, але і заняцца навуковай работай па стварэнню тэатральнай афарміцы. Усё творчы працэс у тэатры неабходна паставіць на навуковую аснову, кіруючыся марсіска-ленінскай эстэтыкай.

Са зместоўнай прамовай аб далейшым умацаванні творчай сувязі пісьменнікаў і тэатра імя Я. Купалы выступіў адзаны сакратар ССІ БССР П. Мавалёў.

Ад калектыва тэатра выступілі М. Сенько, П. Малчанав і М. Міцкевіч. Справадлівымі былі прэтаніі М. Сенько да драматургаў, якія, незалежна ад мала аддаваць увагу жаночым ролям у сваіх п'есах. У грамадскім жыцці савецкай жанчына займае вышляючае месца, аднак у драматургіі гэта адлюстравана зусім недастаткова. Апрача таго, адсутнасць вядучых жаночых роляў у п'есах перашкаджае развіццю шматбаковых талентаў актрыс, якія прадуюць над услабленнем гэтых п'ес на сцэне.

П. Малчанав і М. Міцкевіч згадзіліся з многімі заўвагамі ў адрас тэатра і ад імя калектыва падзякавалі пісьменніцкую грамадскасць за справядлівы таварыскі крытыку, якая будзе спрыяць далейшаму творчаму росту тэатра.

„БЕЛАРУСЬ“ № 6

6 нумар часопіса «Беларусь», які выйшаў у друку, адрыўваецца артыкулам Петруся Броўкі «Вышэй узровень літаратурнай крытыкі» — аб становішчы і задачах літаратурнай крытыкі БССР.

Часопіс змешціў артыкул І. Дзюкіна «М. І. Калінін аб камуністычным выхаванні» — да чацвертай гадавіны з дня смерці Міхаіла Іванавіча Калініна.

Артыкул Якуба Усіева «Горкі і даравольніцкая Беларуска-літаратура» павішаву увагу выліага пісьменніка да маладой даравольніцкай Беларуска-літаратуры і ўплыў яго ідэй і вобразаў на творчасць Янкі Купалы, Якуба Коласа, Цёткі і Максіма Багдановіча.

«Выдатныя вучоны і пераўтваральны прыроды» — такая назва артыкула члена-карэспандэнта Акадэміі навук БССР А. Лало. Артыкул прысвечаны 15-годдзю з дня смерці Івана Уладзіміравіча Міцурьна.

8-ю гадавіну з дня смерці народнага паэта рэспублікі Янкі Купалы часопіс адзначыў артыкулам Івана Кудраўцава «Удар Беларускай песні» і карцінай «На Даўгінаўскім гасцінцы» з п'есы Васіля Віткі «Янка Купала».

У чэрвені споўнілася 50 год з дня нараджэння выдатнага беларускага празаіста і драматурга Кузьмы Чорнага. Часопіс на-

друкаваў урывак з неапублікаванага рамана К. Чорнага «Помукі будучыні» і артыкул Міколы Лобана аб творчым шляху пісьменніка.

У шостым нумары надвычай мала прозы. Надрукаваны толькі адын нарыс Міколы Вішнеўскага «Заўтрашні дзень» — аб калгасе «Рассвет», Кіраўскага раёна, на Бабруйшчыне.

У раздзеле паэзіі змешчаны вершы Адама Русака «Дарогі», Спіяна Гаўрусэва «Атэстат сталасці», «Радзіма», «Салы», «Знішчыце песні» і «Калгасны клуб», Івана Муравейкі «Запілі ільны над рэчкай» (песня) і С. Шапо «Равенскі».

У часопісе таксама надрукаваны артыкулы: У. Яфіма «Да пытання аб вывучэнні гісторыі Беларускага тэатра», П. Ліплі і М. Шкліра пра кнігу Л. Цанавы «Усенародная партызанская вайна на Беларусі супроць фашысцкіх захопнікаў».

Змешчаны рэцэнзіі Р. Пехая пра «Негарадзкую арку» А. Вялюгіна, Н. Гарулёва пра новы зборнік аповяданнаў Івана Шамякіна і А. Ескава на зборнік твораў пісьменнікаў, загінуўшых у баіх з нямецка-фашысцкімі захопнікамі «Мы іх не забудзем».

Варта адзначыць, што гэты нумар часопіса «Беларусь» вышаў з друку свечасова.

СВЯТА ПЕСНІ

Да абласнога свята песні адг'яўна ельненскага, Дварэцкага, Засецкага, Алоўскага сельскіх дамоў культуры і харва-дзейнасці Дзятлаўскага раёна, Баранавіцкай вобласці.

Удзельнікі харавых калектываў Нава-

ельненскага, Дварэцкага, Засецкага, Алоўскага сельскіх дамоў культуры і харва-дзейнасці Дзятлаўскага раёна, Баранавіцкай вобласці.

Нарада дырэктараў мастацкіх навучальных устаноў

4 ліпеня закончылася нарада дырэктараў сярэдніх мастацкіх навучальных устаноў рэспублікі, якая была склікана Кіраўніцтвам па справах мастацтва пры Савецкім Міністраў БССР.

У нарадзе прынялі ўдзел: дырэктары музычных вучылішчаў тт. Шквечкі, Маркевіч, Кавалёна, Зісман, Аляксеева, дырэктар мастацкага вучылішча т. Брас-

ніцкі, дырэктар Беларускай кансерваторыі т. Багатыроў і іншыя.

На нарадзе былі заслуханы і абмеркаваны справаздачы аб выніках навучальнага года і мерах падрыхтоўкі да новага навучальнага года, а таксама пытанне аб скарыстанні кадраў, якія выпускаюць Кансерваторыя і музычныя вучылішчы.

Літаратурны вечар у Вязынцы

У калгасе імя Янкі Купалы ў Вязынцы, Радзюковіцкага раёна, адбыўся літаратурны вечар, прысвечаны 8 гадавіне з дня смерці народнага паэта рэспублікі Янкі Купалы.

Дэклад аб жыцці і творчасці народнага паэта зрабіў Максім Лужанін. З успамінамі выступіла У. Лядковіч.

Вешалі а Янку Купале прачыталі Канстанцыя Буйла і Мікола Аўрамчык.

У заключэнне адбыўся канцэрт мастацкай самадзейнасці калгаса.

Новыя кніжныя магазіны

У гарадскім пасёлку Дзятлава, Баранавіцкай вобласці, адкрыліся кніжны магазіны. Тут ёсць у валькіх выбары навальных мастацкіх, палітычных, тэхнічных, сельскагаспадарчых і ішай навуковай літаратуры, а таксама многа партрэтаў і плакатаў.

З кожным годам узбагачаецца кніжны фонд Дзятлаўскай раённай бібліятэкі, Баранавіцкай вобласці. У чэрвені фонд бібліятэкі папоўніўся на 350 тамоў.

Цяпер яна налічвае 4000 тамоў мастацкай, навуковай і сельскагаспадарчых літаратуры.

Галоўны рэдактар М. ГОРЦАУ.
Рэдакцыя: М. БЛІСЦІНАУ, В. ВІТКА — нам. галоўнага рэдактара, М. НАЦАР, П. ПАДВАЙРАУ, П. ПАНЧАНКА, М. ПАСЛЯДОВІЧ, Я. РАМАНОВІЧ, К. САННІКАУ.

„Яўгені Анегін“ на беларускай мове

(Заманчэнне).

Жукоўскі ў артыкуле «Пра байку і байкі Крылова». У сув